

Λίγα λόγια για το περιοδικό μας...

Το περιοδικό «Σοβαρότης Μηδέν» ή «εφημερίδα», όπως έχει επικρατήσει να λέγεται στο χώρο του σχολείου, δεν είναι το πρώτο έντυπο του 1^{ου} Γυμνασίου Αυλώνα, αλλά αποτελεί τη διάδοχη έκδοση της εφημερίδας

[«Τα φιλαράκια»](#)

. «Τα φιλαράκια» είχαν ξεκινήσει την πορεία τους από μία παρέα παιδιών του δημοτικού που συνεχίστηκε και στο Γυμνάσιο.

Η ιδέα επανέκδοσης ενός εντύπου «ρίχτηκε» το 2006, αγκαλιάστηκε από τα παιδιά και έδωσε καρπούς όχι μόνο τα 8 τεύχη του που κυκλοφόρησαν μέχρι σήμερα αλλά και τη

[βράβευση](#)

του

[\(2](#)

[ο](#)

[τεύχος\)](#)

ως καλύτερου μαθητικού εντύπου στον σχετικό Διαγωνισμό της εφημερίδας "ΤΑ ΝΕΑ" το 2008!

Από την έκδοσή του φιλοδοξεί να είναι ένα πολιτιστικό πρόγραμμα που θέτει πολλούς στόχους κινητοποιώντας τα παιδιά σε πολλά επίπεδα: να σκεφτούν θέματα, να ψάξουν, να φωτογραφίσουν, να ερευνήσουν ή να οργανώσουν συνεντεύξεις, να γράψουν και να διορθώσουν, να πληκτρολογήσουν και να σχεδιάσουν, να προβληματιστούν και κυρίως να συνεργαστούν.

Φιλοδοξεί να είναι ένας χώρος έκφρασης των παιδιών, αλλά και των διδασκόντων ενίοτε, που δεν καταγράφει και σχολιάζει τη σχολική ζωή μόνο, αλλά ανοίγεται στην τοπική και ευρύτερη κοινωνία και στον κόσμο. Φιλοδοξεί να είναι ένας χώρος έκφρασης που να ωθεί τα παιδιά να ανιχνεύσουν την πολιτική, με την έννοια της ενασχόλησης με τα κοινά, της κριτικής και ίσως της διαμόρφωσης στάσης και άποψης στα ζητήματα που τα απασχολούν ή αρχίζουν να τα απασχολούν, επειδή ακριβώς συμμετέχουν στην έκδοση του περιοδικού.

Φιλοδοξεί να είναι ένας χώρος έκφρασης 13χρονων και 14 χρονων γυμνασιόπαιδων που να αντανakλά τη ζωντάνια, την ευαισθησία και την εφηβική παιδικότητά τους, έτσι όπως υποδηλώνει και ο τίτλος του περιοδικού : «Σοβαρότης μηδέν» που τα ίδια τα παιδιά βρήκαν.

Και πάντα το ζητούμενο είναι ένα σχολικό περιοδικό που να μπορούν να συμμετέχουν όλα τα παιδιά του σχολείου καταθέτοντας τον μεγαλύτερο ή μικρότερο μόχθο τους και όχι ένα περιοδικό αποτέλεσμα μιας αυστηρής και σε σφιχτά πλαίσια διαδικασίας που φέρουν εις πέρας κάποιοι «καλοί μαθητές» και μόνον.

Κι αν ακούγονται λίγο μεγαλεπήβολα αυτά και αν τελικά δεν επιτυγχάνονται όλα που θα ήθελαν οι «φωστήρες» καθηγητές ή γονείς και το αποτέλεσμα απέχει από τον παραδειγματικό χαρακτήρα για το περιοδικό που οι μεγάλοι έχουν στο μυαλό τους, σημασία έχει το θετικό αποτύπωμα στο σύνολό της μαθητικής κοινότητας και σε κάθε παιδί ξεχωριστά: η χαρά της δημιουργίας και η παραγωγή ενός έργου δικού τους για το οποίο έχουν μοχθήσει και αγαπάνε.

Ελπίζουμε να ευχαριστηθείτε το
[ξεφύλλισμά του??](#).